

यस पुस्ताको लागि प्रभुको बौद्धिक न्याय ।

के आउंदा छ.-

के आउंदा छ, त्यो प्रत्येकमा निर्भर छ; यस्तो लेखिएको थियो, कि प्रत्येक जनाको निर्णय उनीहरूको कार्यद्वारा हुनेछ; प्रभुको द्रव्य न्याय वचनहरूद्वारा गरिनेछ, बाह्य वर्षको उमेरदेखि सुरु हुँदै; कनिका बालबालिकाहरू मात्र हुन् जोसँग द्रव्य न्याय गरिने; प्रभुको द्रव्य न्याय, जीवनका परिक्षणहरूमा वयस्क भननिहरूका नमिति हो; एक पलमा जे सोचिएको थियो, त्यो एक अस्तित्वको समान हुनेछ; त्यो जसरी सोचिएको थियो, यो प्रकाश प्राप्तिको अस्तित्व वा एक प्रकाश गुमाएको अस्तित्व हुनेछ; यो यसकारणले हो कि जे प्रभुको हो त्यसको समिति हुँदै; वहाँको प्राणीहरूको एक सुक्ष्म मानसिक प्रयत्नको नमिति, अनन्तले सम्पूर्ण अस्तित्वहरू प्रस्ताव गर्दछ ।

अल्फा र ओमेगा

मेरा दविय पति यहोवाका टेलपियाथीक आदेशहरु ।

भवषिय सुची पत्रका शरिषकहरु ।

१. जीवनको परकिषणहरुमा, धेरैले दईएको वचन पुरा पुरा गर्दैनन्, तनीहरु जसले अपूरण छोड्छन्, उनीहरुले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश पाउंदैनन्; त्यो एक जसले अर्कोलाई दएको वचन पुरा गर्दैन, उसलाई दईएको वचन पनपुरा हुँदैन; अवशिवसनीयताले मानव सह-अस्तित्वलाई अझ नराम्रो बनाउछ; धेरै मानसिले अवशिवसनीयताको कारणले आफ्ना सँगी मानव जातमा विश्वास गुमाउछन्; जीवन परकिषणका हरेक अवशिवसनीय पात्रले, अस्तित्वमा रहँदा सजाय भोग्नैपर्छ, उसले अरुलाई गर्नुपर्ने सम्मानको कमको नमिति; अस्तित्व यो संख्या, ठगएको व्यक्ति आफुमा भएका मासुको स-साना प्वालको संख्या बराबर

हुन्छ; प्रभुको राज्यमा प्रवेश पाउने धेरै सम्भावना उसको हुनेछ, जो सबैप्रति इमान्दार थियो; त्यस व्यक्तिको तुलनामा जसलाई मानसकि प्रतरोधिको वरिध कसरी गर्ने भन्ने थाहा छैन, उसको अनौठा अपूर्ण वचनका लागि।

२. जीवनको परिक्षणहरुमा, धेरैले अनौठो वशिवको अन्यायहरुको वरिध गरे, कसिनको अनौठो नयिमबाट बाहिर नसिकनुहोस; कुनैपनि अनौठो जीवन प्रणालीको हरेक वरिध, जुन स्वर्गको राज्यमा लेखिएको छैन, त्यो स्वर्गको राज्यमा अपार रुपमा पुरस्कृत हुन्छ; यो द्विय पुरस्कार पल पलमा हुनेछ; र प्रत्येक पललाई एक हजारले गुणान गरिन्छ; कनिकी यो एक सामुहिक अंक हो; वरिध स्वयंको लागि थिएन; तर यसले अरु सबैलाई समावेश गर्यो; यस अंकले सम्पूर्ण मानवता संलग्न गर्छ; तनीहरु जसले सार्वजनिकरुपमा वरिध गरे, उनीहरुले जीवनका थुप्रै अंक बटुलेका छन्, जबकी यो मासुको स-साना प्वालहरुको कुल संख्या हो, सबै मानवताको ।

३. जीवनको परिक्षणहरुमा, धेरैले सजिलो वकिल्पहरु छान्छन्; जीवन परिक्षणमा सजिलो

रहेका त्रयस्ता कुनैपनकिरा, कुनैपनकिराले पुरस्कार प्राप्त गर्दैन; जे पनसिजलिो छ तयो आत्माको लागिएक उन्नत पुरस्कार हो; जीवनको परकिषणले समावेश गर्छ, तत्काल भन्दा तत्काल, आफुलाई सुधारने; आत्माले पार गरेको सबै अनुभूतहिरु मध्ये; प्रशस्तताको अनुभूति, एक थियो जसले आत्मीय फललाई पछाडी राखेर वभिजति गरेको थियो; यसले आत्मालाई कामबाट पर लागेकोमा; कामले सबैभन्दा बढी प्रकाश अंकको प्रतनिधित्व गर्छ; ब्रम्हाण्डको दविय नरिमाता आफैद्वारा यो आएको हुनाले, यो प्राय उनीहरुको लागिहो जसले प्रभुको अनुकरण गर्छन, परकिषणहरुको दुर ग्रहहरुमा, स्वर्गको राज्यमा प्रवेशको लागि, उनीहरुको लागिहोइन जसले वहाँको अनुकरण गर्दैनन् ।

४. जीवनको परकिषणहरुमा, धेरैजना भन्नि थएि, जुन उनीहरु आफैले स्वर्गको राज्यमा अनुरोध गरेका थएि; सबैजना जीवनमा परकिषति भएका थएि, तत्कालको लागितत्काल; यो नयिम बुझनिपर्छ, जब परकिषणको संसारले, वशिवलाई न्याय गर्ने तेस्रो सदिधान्त सकिदछ; र सबैकुरा सौर्य टभिीमा देखनिछन्; दविय उपदेशमा जीवनको

कतिब भननिछ ।

५. जीवनको परकिषणहरुमा, धेरैले आफ्नो मस्तष्किले आफुलाई अहराएको कुराको खोजि गरे; प्रत्येक खोज, के कुरा प्रभुको हो भन्ने सोच हुनुपर्छ, जसरी मानव आत्मालाई वाचा गरीएको थियो; खोजले प्रभुले भन्दा पहिले बोल्छ, खोजको आफ्नो नियम अनुसार; प्रत्येक खोजले दविय पति यहोवालाई उजुरी गर्छ, जब तनीहरु प्रभुको दविय सलिबनि तयसै छोडनिछन्; यो प्राय उनीहरुको लागि हो जसले आफ्नै खोजीमा, प्रभुलाई ध्यान दिएकाछन्; उनीहरुको लागि होइन जसले वहाँलाई ध्यान दिएका छैनन् ।

६. जीवनको परकिषणहरुमा, धेरैले ज्ञानको वशिल कार्यहरु लेखे; कुनैपनि कार्यको प्रत्येक लेखका हरेक अक्षर, हरेक वशिरामद्वारा निर्णय गरनिछन्; जसरी उनीहरु आफैले आत्माको रुपको लागि अनुरोध गरेका थिए, सम्पूरण कल्पनीय कुराहरुभन्दा माथि निर्णय गरनिको लागि ।

७. तनीहरु सबै जसले अरुको वशिवाशलाई दुर्व्यवहार गरे, जीवनको परकिषणहरुमा, उनीहरुले

पल पलमा तरिनुपर्छ; अँध्यारोको यो अंक, दोषीबाट वशिवाशको अनौठो दुर्व्यवहार गरिएको समयको अन्त्यमा परणाम नकिलानि छ; यी दुर्व्यवहार गर्नेहरु आफ्नो तरकिद्वारा, वशिवलाई एक सामुहिक अवशिवाशमा बदले, यो नयिमको अवज्ञा गर्नेको लागि उसको वरिद्धमा एक सामुहिक नरिणय हुन्छ, परकिषणको संसारले पार गरेका प्रत्येक अनौठा ततोपना, दोषीहरुद्वारा पलपलमा, कषणकषणमा तरिनि छ; यो प्राय उनीहरुको लागि हो जसले एक कषणपनसंसारलाई नराम्रो गरेन, उनीहरु स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछन, उनीहरुको लागि होइन जो वशिवाशघात भननि अनौठो कालोपनाद्वारा प्रभावति भए ।

८. जीवनको परकिषणहरुमा, धेरैले एक व्यक्तगित सोचको कारणले आफ्नो ववाह टुक्र्याए, उनीहरु जसले यसो गरे, उनीहरुले दविय दृष्टान्त-चेतावनी बरिसएि जसले भन्छ: अरुलाई त्यस्तो नगर्नुहोस जस्तो उनीहरुले आफुलाई गरेको चाहनुहुन; तनिहरु जो अनौठो सोचद्वारा प्रभावति हुन्छन, उनीहरुले पलपलमा भोग्नुपर्छ; उनीहरुले उक्त सोचाइ रहेको अवधिको पलको संख्याको हिसाब गर्नुपर्छ; उक्त सोचको अनौठो प्रभावमा बतिएको

प्रत्येक पलको लागि, उनीहरुलाई स्वर्गको राज्यको एक अस्तित्वमा लैजान्छ; यसको कारण प्राणीले प्रभुमा गरेको अनुरोध हो, सबैकुरा माथिको नरिणय; सबैकुरा माथिको कुराले, दमिगले कल्पना गर्नसक्ने सम्पूर्ण सुक्ष्म कुरा समावेश गर्छ; यसले पल, क्षण, वचिर, तथा अवधहिरु समावेश गर्छ; यो प्राय उनीहरुको लागि हो जसले मानसिक प्रतरोधको वरिध गरे, सोचको अनौठो प्रभावलाई, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न; उनीहरुको लागि होइन जो त्यस अनौठो अनुभूतमि नदिउन पुगे ।

९. जीवनको परकिषणहरुमा, धेरैले धेरैलाई प्रभावति बनाए; प्रत्येक सल्लाहको नरिणय दविय अन्तमि नरिणयमा हुन्छ; तनीहरु जसले अरुलाई छुट्टनि सल्लाह दिए, उनीहरुले पन प्रभुको दविय नरिणयमा वच्छेद, वभिजन, भ्रम, एकलोपना पाउनेछन; तनीहरु अन्य अस्तित्वमा भ्रममा पर्नेछन, अन्य संसारहरुमा; यो प्राय उनीहरुको लागि हो जो एकीकृत भए, आफ्नो सल्लाह वा वचिरद्वारा, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नु; उनीहरुको लागि होइन जसले वभिजन गरे ।

१०. तनीहरु जसले अरुलाई दुखद अनुभूत दिए,

उनीहरुले पन आफ्नो अस्तित्वमा र आउने दनिमा त्यह पाउनेछन; जसरी उनीहरु आफैले प्रभुलाई अनुरोध गरे, त्यह अनुसार नरिणय गरनिको लागि, र आफैले नयिमको उल्लङ्घन गरे; त्यह वियवहोरा अनुरुप जसरी उनीहरुले यसको उल्लङ्घन गरे; आत्माद्वारा अनुरोध गरएको यो न्याय, पुर्णरुपमा पलपलको, कषणकषणको हुन्छ; यो प्राय उनीहरुको लागि हो जसले मानसकि प्रतरोधको वरोध गरे, अरुलाई चोट पुग्ने अनुभूतिको लागि, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्ने; उनीहरुको लागि होइन जो त्यस्ता अनौठा अनुभूतहिद्वारा प्रभावति भए ।

११. जीवनको परकिषणहरुमा, जसले समयको अनुरोध गरे उनीहरुको लागि समय एकदमै मुल्यवान थियो; प्रत्येक बतिको पल, एक भवसियको अस्तित्व समान थियो; तनीहरु जसले केहपिन निगरी समय खेर फाले, उनीहरुले अनगन्ति संख्यामा भवषियको अस्तित्वहरु गुमाए; उनीहरु आफैले आफ्नो समय खेर फाल्दै, स्वर्गको राज्यको आफ्नो ढोका आफैले बन्द गरे; पतिको राज्यमा प्रवेश गर्न सक्षम हुनको लागि, त्यस्तो पलको अंक बनाउनु आवश्यक थियो, कनिकियो मासुको स-साना प्वालहरुको संख्या थियो, जुन

प्रत्येकले आफुमा पाएका हुन्छन ।

१२. जीवनको परिक्षणहरुमा, धेरैले अरुको आज्ञा पालन गरे; जसले अरुको आज्ञा पालन गर्‍यो, उसले पत्ता लगाएको हुनुपर्छ कि आज्ञा गर्नेले प्रभुको द्रव्य नयिमको पालना गर्‍यो वा गरेन; तनीहरु जसले प्रभुको कुरामा आँखा चम्लिएर अरुको आज्ञाको पालना गरे, उनीहरुले प्रभुको राज्यमा प्रवेश गर्नेछन; यो प्राय उसको लागि हो जसले प्रभुको नयिमको पालना नगर्ने मानसिको आज्ञाको पालना गर्न रुचाउदैनन्, पुन स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न; उनीहरुको लागि होइन जसले एक अनैतिकबाट आएको आदेशको पनमिजाले पालना गर्छन ।

१३. जीवनको परिक्षणहरुमा, धेरैले शारीरिक अशक्तता भएकाहरुको मजाक उडाए; जसले त्यसो गरे, उनीहरुले आफुले मजाक उडाएको यस अनौठो हसिको लागि त्यस्तै अशक्तता भोग्नुपर्छ; जसले जीवनको परिक्षणहरुमा अर्काको मजाक उडायो, उसले एक आरोपको रुपमा गद्दिको र मासुको स-साना प्वालजस्ता अरबौको संख्यामा पाउँछ, प्रभुको द्रव्य नर्णयमा, जसले प्रत्येक कुराको

उपर प्रत्येक कुराको जवाफ दियो, मजाक उडाइएको व्यक्तिको; कुनैपनि मजाक उडाउनेले पुन स्वर्गको राज्यमा प्रवेश पाउंदैन; यदति अरबौले उसलाई माफी दिए भने, दविय पतिले पनि माफी दनिछन, यदति अरबौले माफी दिएन भने, मजाक उडाउनेले पुन पूरति गर्नुपर्छ, स्वर्गको राज्यमा एक अस्तित्वको लागि, प्रत्येक उजुरी गर्नेको लागि; यो प्राय उसको लागि हो जसले उक्त अनौठो मजाकको लागि मानसकि प्रतरोधको वरोध गरे, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न; उनीहरुको लागि होइन जसले आफुमा त्यस्ता अनौठो अन्धकारको प्रभाव पर्न दिए ।

१४. यो कथति तेस्रो वशिव टरनिटीको वशिव हो; यो संसार ग्रहहरुको गन्तव्यको प्रमुख बन्छ; जसले त्यसबेलासम्म होच्याउने काम गरे, उनीहरु अन्तमि रोलक्रममा पुग्नेछन; सुनको अनौठो नयिमबाट उत्पति भएको अनौठो संसारको, अन्त्य हुन सुरु हुन्छ; वनिशक मासु भएकाहरु उनीहरुद्वारा बोलाइनेछन् जसले तनीहरुको मासुबाट पुनरुत्थान प्राप्त गर्छन; एक संसार जुन अन्त्य हुन्छ र अर्को जुन सुरु हुन्छ; परकिषणको संसार आफ्नो अन्त्यमा आउँछ; नयाँ संसार बढ्न सुरु हुन्छ ।

१५. जीवनको परकिषणहरुमा, धेरैले वशिवाश गरे क प्रभुबाट जे आयो, त्यो तनीहरुलाई राजी गराउनको लागि आयो; जे प्रभुको हो त्यसलाई मनाउन पर्दैन; र मनाउन आवश्यक नहुनाले, यसले स्वयमलाई एकैरुपमा बढाउछ; वज्जिनापन वा प्रचार मानसिको हो; जुन प्रभुको हो त्यो त्यस्तो तरकिमा बढाइएको छ, क प्रानीले यसको जानकारी पन पाउंदैन, जुन परिवर्तति हुँदै छ; यो प्राय उसको लागि हो जसले प्रभुमा कुनै समि तोकेन, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नको लागि; उनीहरुको लागि होइन जसले वहाँलाई समिति बनाए ।

१६. परकिषणको संसारद्वारा अनुरोध गरिएको प्रकाशको आगमनले, थुप्रै वर्षको अनुन्नती भोगेको छ; जसले यसलाई पहिले प्राप्त गर्ने अनुरोध गरे, उनीहरुले यसलाई मानसिबाट आएको केहिकुरा भन्ने ठानेर भ्रममा परे; के कुरा प्रभुको हो भन्थिहा पाउने तरकि जान्नु, अन्तरमि परकिषण थियो; प्रकाश देख्नेबतितकि संका गर्नेहरु मध्ये, कसैले पन पुन स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनन्; तनीहरुले खेर गएको पल जुटाउनुपर्छ, के कुरा प्रभुको हो भन्धियान दनि अनौठो अनुभूतिको समयदेखि, मानसिबाट आएको केहिकुरा

भन्ने ठानेको समयसम्म; यो प्राय उनीहरुको लागि हो जसले प्रकाश अनुरोध गर्नुका साथै, यो प्राप्त गर्ने समय आउँदा यसलाई नकारेनन, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न; उनीहरुको लागि होइन जो प्रतविादको अनौठो प्रभावमा परे ।

१७. सबैजनाले अनुरोध गरेको द्रव्य अंकले मानव दमिागले कल्पना गर्नसक्ने एकदम उच्च नैतिकताहरु समावेश गरेको छ; अनौठो जीवन प्रणाली, जुन सुनको नयिमबाट आयो, त्यसले यी नैतिकताहरुलाई विकृत बनायो; परकिषणको संसारले आफ्नै परकिषण सुरु गर्‍यो, प्रकाशको एक विकृत अंकद्वारा; यो सानो पुरस्कारको साथमा सुरु भयो; अझ थप सानो बन्दै, पलपलमा; यो लेखनिको कारण यस्तो थियो: शैतानले मात्र वभिाजन गर्छ र त्यसले आफैलाई वभिाजन गर्छ; यो प्राय उसको लागि हो जसले आफूभक्तिरको वभिाजनले आफुलाई प्रभाव पार्न दणिन, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न; उसको लागि होइन जसले उक्त अनौठो अनुभूतलाई कुनैपनि मानसकि प्रतरीध देखाई वरीध गरेन ।

१८. जसले प्रभुको प्रतमिाको प्रकाशलाई

यशुवरीधी भने, तनीहरुले पुन स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैनन्; कनिकि उनीहरु आफ्नो परकिषणमा असफल भए, जुन स्वर्गको राज्यमा अनुरोध गरिएको थियो; उनीहरुको लागि परकिषण, नकार्नु नहुने थियो; सबैजनाले आफुलाई थाहा नभएको कुरा नकारे; नरिणय भएको कुरा थाहा नपाइकन गरिएको हतारको नरिणयले, संधै रुने र दाहरा कटिने गराउछ, तनीहरुलाई जसले हतारको नरिणय गर्छन; यो प्राय उनीहरुको लागि हो जसले एक अनुसन्धान गरिएको वषियमा नरिणय गरे, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नु; उनीहरुको लागि होइन जसले हतारको नरिणय गरे ।

१९. तनीहरु सबै जसले अरुको राष्ट्रियता हनन गर्ने अनौठो दुराचार गरे, उनहिनुबाट उनीहरुको पुन स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्ने अधिकार खोसनि छ; सबैजनाले प्रभुको अनुरोध गरेको देशले, सबै ग्रह समावेश गरेको छ; ग्रहका पदार्थहरुले प्रभुको पुत्रसामु उजुरी गर्नेछन, कि थुप्रै मानव जातले, आफुलाई केहि समान रहेको भन्ने ठानेनन; के समान हो भन्ने कुरा सबैद्वारा स्वर्गको राज्यमा अनुरोध गरिएको थियो; कसैले पनि असमानता र अरुबाट हनन गर्ने अनुरोध गरेनन; यो प्राय

उनीहरुको लागि हो, जसले जीवन परकिषणहरुमा सम्पूर्ण ग्रह आफ्नो देश रहेको माने, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नु; उनीहरुको लागि होइन जसले आफुलाई मात्र यसको हसिसा भएको माने; पछिल्लोहरुले प्रकाशको असमिति अंक गुमाए, जसलाई ग्रहको पदार्थ अंक भनन्छ; जसको असमिति संख्याले, तनीहरुलाई पुन स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्ने अनुमतदिनिसक्थ्यो; परकिषणको संसारमा यस्तो लेखणिको थियो, कि शैतानले मात्र वभिजन गर्छ र उसले आफैलाई वभिजन गर्छ ।

२०. उद्वरण चन्हको मनोवज्जिज्ञान, अस्तित्व राख्ने सबैकुराको वशिवासशलितामा एक अनौठो मनोवज्जिज्ञान हो; सबै संकाको सर्जक जतसिक्दो सुक्ष्म भएपनि, स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्दैन; उनीहरुले पनि प्रवेश गर्दैनन् जसले आफ्नो अभवियक्तमा उद्वरण चन्ह प्रयोग गरे, जीवनको परकिषणमा, एकजनाले पनि पुन स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्दैनन्; जसले परकिषणको संसारमा पतिको समाचार फैलाउँदा उद्वरण चन्ह प्रयोग गरे, उनीहरु पनि प्रवेश गर्दैनन्; यो प्राय उनीहरुको लागि हो जसले असमिति र अज्ञातलाई

ध्यान दएि, केहप्राकृतकि जस्तो गरि, स्वर्गको
राज्यमा प्रवेश गर्नु; उनीहरुको लागि होइन जसले
संकाको आक्षेप राखे ।

२१. प्रभुको प्रतमिको सुचीहरुका प्रकाशको
स्वागत, संसारका कहलएिका रपिर्टरहरुको भूमिका,
न्युन सुक्ष्म संकाबनि हुनुपर्छ; प्रभुको रहेको
कुरालाई मानवजातीबाट आएको भनि हेर्नुले,
प्रभुको तर्फबाट एक नर्णयलाई स्थान दनिछ;
आफुलाई चेतना नभएकोमा पक्रनि बाट रोकने
रहेको जीवनको परकिषण, एक नयाँ प्रकाशको
आगमनद्वारा; संसारमा आएका प्रत्येक प्रकाश
अनुरोध गर्नु मानव आत्मा आफै भएकाले; यो
प्राय त रिपिर्टरहरुको लागि हो जसले प्रकाशलाई
ठुलो समाचारको रुपमा प्राप्त गरे, सबै समयमा
स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नु; पतिद्वारा दईएको
केहकुरा सानो बनाउनुले, उनीहरुले पतिलाई सानो
बनाए; कसैले पनि आफुले स्वर्गको राज्यमा
अनुरोध गरेको कुरा ध्यान दएिनन्, केहि अद्वितीय
ठानेर; तनीहरुले यसलाई सामान्य समाचार ठाने,
जुन संसारमा आफै आयो भनेर; तनीहरुले नर्णय
पनि केहि सामान्यरुपमा पाउनेछन ।

२२. जीवनको परकिषणमा, थुप्रै हसिा तथा थुप्रै प्रकारका दुर्व्यवहार भएका थएि; तसिबै सौर्य टभिीमा हेरनि छन्, जसलाई जीवनको कतिाव पनभिन्नछि; कुनैपनकिुरा पूरणरुपमा आफ्नो नरिणयबाट टाढा रहँदैन; सबैद्वारा महासंग्राम अनुरोध गरिएको थयिो; दविय नरिणय पलपलको हुनेछ; वचिरहरु जे भएपनि, एक पलको अन्तरालमा भएका वचिरहरु, सबैले एकै नरिणय पाउनेछन; यो बाहर वर्षको उमेरदेखिसुरु हुन्छ; बालबालकिको नरिणय हुँदैन; उनीहरु सौभाग्यशाली छन् ।

२३. प्रत्येक अनौठोपनले पर्खन्छि कि दविय पतिा यहोवाका दुत खटएका छन्, पलपलको लागि तरिन्छन्; कनिककिसैले पनसिका गर्ने अनुरोध गरेनन, दविय पतिले पठाउने कुराको बारेमा, समयको अन्तरलसंगै टाढाको ग्रहमा, जीवनको परकिषणहरुमा; जसले पतिको कुरासँग तुरुन्तै व्यवहार गरे, उनीहरुले छटिडोपनाको असमिति अंक पाए; जसले प्रभुको कुरालाई कुराए, उनीहरुले आफैलाई वभिजन गरे ।

२४. जीवनको परकिषणहरुमा, धेरैले वभिन्न तरकिमा सत्यको खोजि गरे; छल गरेर खोजिएको

सत्य, स्वर्गको राज्यको होइन; कनिकिप्रभुको राज्यमा केहकुरा पनछिल गरेर हुँदैन; ठुलो खोज कामद्वारा गरिएको हो; कामले सबैकुराको सर्जकको वशाल आराधनाको प्रतनिधित्व गर्छ; त्यहाँ त्यस्तै केहपिनछैन; आफ्नै नक्कल गरेर काम गर्ने सबैजनाको लागि, प्रभुको दविय आदर्श; ब्रम्हाण्डमा पहिलो स्थानको कार्यकर्ता पति हुन्; वहाँको दविय कामले सबै स्वर्गीय शरीरहरुमा अस्तित्व र सद्भावना राख्ने समावेश गर्छ; जसले प्रभुको नक्कल गर्छन, उनीहरुले प्रभुको रहेको कुराको नक्कलको अंक पाउँछ; र जसरी यो सकिइएको थियो कि प्रभु असमिति हुनुहुन्छ, उक्त अंकको कुनै समि हुँदैन ।

२५. जीवनको परकिषणहरुमा थुप्रै खोजिभएको थियो, कसैले फरक छुट्टयाउन सक्षम हुनुपर्थ्यो, के कुरा संसारको थियो र के कुरा संसारभन्दा पर थियो भनेर; के संसारको हो त्यो अल्पकालीन हुन्छ र चहिनसम्म मात्र रहन्छ; जे संसारभन्दा परको हो, संसारभरि अवरिल रहन्छ; सबै मानव सोचाई, कसैले जीवन परकिषणमा कसरी सोच्यो भन्ने बमोजमि, उसको भवसियको खगोलीय अवस्था त्यस्तै हुन्छ; जसले असमितितामा वशिवाश गरे,

असमिति हुनेछन्; प्रत्येकले आफ्नै स्वर्ग बनाए,
आफुले सोचे बमोजमि; जसले केहपिन सोचेनन्,
उनीहरु खाली हुनेछन्; यो प्राय उनीहरुको लागि हो
जसले राज्यमा वशिवाश गरे, स्वर्गको राज्यमा
प्रवेश गर्नु; उनीहरुको लागि होइन जसले वशिवाश
गरेनन् ।

जे प्रभुको हो त्यो वशिव्यापी छ । प्रभुको रहेका
सबैकुरा कसैको लागि पन विन्चति छैन ।

यो पुस्ताको लागी इश्वरको बौद्धिकि न्याय
के आउन छ.-

के आउन छ, प्रत्येक एक माथी भर पर्छ, यो
लेखिएको हुनाले, तनीहरुको कामहरुद्वारा हरेक एक
मुल्यांकति हुनेछन; बाहर बर्षको उमेर पश्चातका
धारणाद्वारा धारणाको समावेश इश्वरको इश्वरीय
न्यायमा हुन्छ; बालबच्चाहरु मात्र एक त्यस्ता
हुन् जो इश्वरीय न्यायको सामना गर्दैनन्;
परकिष्ण जीवनको कथति वयस्क अवस्थामा
इश्वरको इश्वरीय न्यायमा चासो रहन्छ; भक्ति के
सोचिएको थियो भने अस्तित्वको लागी एक सेकेन्ड
बराबर हुनेछ; जुन, त्यस अनुसार यो सोचिएको
थियो, यो एउटा उज्यालो हुनसक्छ अस्तित्व
प्राप्त हुन्छ वा उज्यालो अस्तित्व हराउछ;
त्यसकारणले, बस्तुहरुको लागी ती इश्वरका
हुन् - सीमा बहिनि छन; एउटा सुक्ष्म दमिगी
प्रयासकालागी अनन्तले पूरै अस्तित्वहरु प्रस्ताब
गर्छ.-

अल्फा र ओमेगा

कतिलामो प्रतकिषा पछिप्रकट शुरु भएको
थियो?

- अल्फा र ओमेगा: हेर्नुस, म अरु जस्तै थिए;
म अरुजस्तै रहदै आएको छु; यहाँ मात्र के हो
भने म आदेशहरु पुरा गर्छु;
पतिले मलाई एक पटक भन्नुभयो, उहाँले
मलाई एउटा नोटप्याडमा लेख्न सक्ने
बनाउनुभयो जुन म अहलि पनगिररिहेको छु;
उहाँले मलाई एउटा सन्देश दनुभएको थियो;
उहाँले मलाई लेख्ने बनाउनुभयो;
म सम्झन्छु; सामाग्रीले भन्छ: छोरा रोज,
तमि ईश्वरलाइ सेवा गर्न चाहन्छौ वा तमिरो
सामाजिक जीवनको नरिन्तरता?
यो एउटा वकिल्प हो, कनिभने तमिले जीवनमा
स्वतन्त्र इच्छा मागेका थियौ, अरुहरु जस्तै;
उहाँले मलाई सोचनको लागी तीन मनिट
दनुभयो; यो मान्न पर्छ कि... उहाँले
छान्नको लागी मलाई वकिल्प दनुभएको

थयिौ; त्यसपछि मैले उहाँलाई राखे... म उहाँलाई संवेदनको दृष्टीले उत्तर दनि गइ रहेको थएि- होइन छोरा, लखिति, जसरयिो लखिति तमिले अनुरोध गरेका थयिौ; इश्वरलाई हरेक अनुभूत अनुरोध गरएिको छ, त्यसपछि मैले उहाँलाई भने: पतिा जेहोवः, म हजुरलाई अनुशरण गर्छु, कनिभने मानसिमा अनन्त छैन, म कोहएिकलाई अनुशरण गर्न चाहान्छु जो अनन्त छ ।

- भाई: तर सानो, के तमित्थियो समयमा सानो थयिौ ?

-लेखक : हो, म सानो थएि

-भाइ: सात बर्षको, र तमिपहलियै छुट्याउन सक्थ्यौ?

-लेखक : हो, हो; त्यसपछि, म अहलिसम्म त्यो नोटकपरिाखेको छु र त्यो पाना, बर्षौको कारणले पहेलो भएको छ; पहेँलो, मैले यसलाई सुटकेसमा राख्नु पर्थ्यो, यो यहकितै छ; त्यसपछि पितिले मलाई भन्नुभयो: हो छोरा,

मलाइ यो थाहा थयिओ, तर तमीले परकिषा
उत्तीरण गर्नु पर्छ; यद्दपी अनन्तलाई यो
थाहा छ; तमीले परकिषा उत्तीरण गर्नु पर्छ;
यदि तमीले यो उत्तीरण गरेनौ भने तमीले
कुनै अनुभव प्राप्त गर्दैनौ

-बहनि: तर के उहाँले त्यस्तै तरकाले
आश्चर्यद्वारा भेट्नु भयो; अझ भनौ... जस्तो
तरकाले कि, उहाँले तमीलाई अप्रत्यासति
रुपमा?

-लेखक : हो, म यो तमीलाई भन्न गईरहेको
थएि, इश्वरलाई हरेक कल्पनाशील बस्तु
अनुरोध गरिएको थयिओ, जसरकि कुनै अरु एकले
आवषिकार गर्न अनुरोध गर्छ, मैले प्रकट
हुन अनुरोध गरे, यसको कानुनमा हरेक एक
ईश्वरसंग अनुरोध गरिएको छ ।

- बज्जिज्ञान - नैतिकि - दर्शन
- ग्यलेक्टकि दर्शन - इश्वरीय न्याय

सबै पृथ्वीले लर्डको आनन्दको लागी प्राथना
गर |

भजन १००

ब्रह्माण्डको सृजनाकारको लागी सबैसंग
सधि संचार हुनेछ; दवियदृष्टिधर्मशास्त्रको
माध्यमबाट

मानव अनुवादको परियोजनामा स्वागत छ;
हामीले दवियदृष्टिसन्देशको अनुवाद प्रस्तुत
गर्दछौं, यसको अल्फा चरणमा वा शुरुमा |
यो सन्देश स्पानशि भाषामा लेखिएको थियो |
ग्रहका समुदायले यी अनुवादहरू योग्य बनाउनु
पर्छ | यो तरकिमा राम्रो अनुवाद सहतिको
प्रस्तावहरूका लागी |

एक क्लिकिले तपाईले कतिब डाउनलोड गर्न
सक्छौ ।

आकासयि बज्जिज्ञान दवियदृष्टिधर्मशास्त्र हो;
र यसको संकेत इश्वरको दुत हो ।

अल्फा र ओमेगा, बशिल दवियदृष्टि
धर्मशास्त्रको लेखक हो । उनले ४००० रोलहरु
चली र पेरुमा १९७८ को समयसम्म लेखेका
थएि ।

रोल र दुतको रुपमा प्रकटको कतिबमा यो
इश्वरीय भवषियबाणी गरणिको छ (भाग ५) ।

यो आकासीय बज्जिज्ञानले सबै चजिहरुको
उत्पत्तिको वर्णन गर्दछ र के आउन छ
घोषणा गर्दछ ।

शताब्दीऔंको लागी प्रकटले प्रतक्षिा गरेको

थयौ ।

प्रकट पृथ्वी भरि छरनि सक्ने छ; र
संसारका सबै भाषाहरूमा अनुवाद हुनसक्छ;
र कुनै त्यस्तो दोभासे हुनेछैन जो यसमा
भाग नलएको होस्; कनि भने हरेक अक्षर
अनुवादति हुनेछन; उज्यालोको अंकति हो जुन
बजियी भएका छन् ।

यहाँ मोहरको प्रकट छ; र यसको मतलब यो
हो कपितिद्वारा एउटा मात्र पठाइएको हो,
तमीले ईश्वरको दुतको रोलहरु लेख्न सक्छौ ।

इश्वरको दुतको सबै प्रकट गत्तामा र पातलो
कागजको रोलमा हुनेछ; त्यो धर्मशास्त्र
पुरा हुन सक्नेछ, संसारलाई दिएको;
धर्मशास्त्रको एउटा दृस्टीमा रोलहरु रहेका
छन्; र तनीहरुको ज्ञानको कुनै अन्त्य छैन ।

रोल र दुतको रुपमा प्रकटको कतिबमा यो
इश्वरीय भवषियबाणी गरएको छ (भाग ५) ।

